DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

Olsztyn, 5 czerwca 1951 — Nr 11 — Poz. 79—83

TREŚĆ

CZĘŚĆ I PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

Poz.

Uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie:

79. z 6.V.51 r. Nr 25/51 o Wojewódzkim Planie Gospodarczym.

80. z 6.V.51 r. Nr 26/51 o ustaleniu dochodów i wydatków zbiorczych budżetu wojewódzkiego woj. olsztyńskiego na rok 1951.

Uchwała Prezydium W. R. N. w Olsztynie

81. z 22.V.51 r. Nr 321 w sprawie sprzętu siana w 1951 r.

Poz.

Zarządzenie Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości

82. z 2.V.51 r. w sprawie zwolnień członków niektórych spółdzielni pracy od opłat za najem lokali mieszkalnych.

Pismo okólne Prezydium W.R.N. w Olsztynie.

83. z 1. VI. 51 r. w sprawie rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w przedsiębiorstwach komunalnych.

CZĘŚĆ II PUBLIKACJE.

Komunikaty, Ogłoszenia.

CZĘŚĆ I

79.

UCHWAŁA Nr 25/51 WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

z 6 maja 1951 r.

O Wojewódzkim Planie Gospodarczym na 1951 rok.

Wojewódzka Rada Narodowa po zapoznaniu się z projektem planu, przedstawionym przez Prezydium WRN., na podstawie ustawy z dnia 20. III. 50 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U.R.P. Nr 14, poz. 130) art. 6, pkt. 8, zatwierdzając przedłożony plan stwierdza co następuje:

Plan r. 1950 — pierwszego roku wielkiego planu rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu w naszym województwie został zrealizowany z pełnym powodzeniem i poważną nadwyżką.

Wyniki te osiągnęliśmy dzięki ofiarnej pracy i bohaterskiej postawie w bitwie o plan mas pracujących miast i wsi naszego województwa. Klasa robotnicza w swej walce o pełną realizację zadań planu wykazała pełną świadomość, że jej udział w zwycięskim wykonaniu planów gospodarczych, stanowi wielki wkład w dzieło utrwalenia pokoju międzynarodowego. Dokonano dużego kroku naprzód w kierunku zlikwidowania zacofania gospodarczego naszego województwa.

W roku 1950 zrealizowany został plan i przekroczony we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej, w szczególności plan produkcji drobnego przemysłu socjalistycznego wykonany został w 114,5% wykazując w porównaniu z r. 1949 wzrost o 107,2% Plan produkcji rolnej roślinnej wykonany został w 103,9% a zwierzęcej w 102,5%.

Zadania jakie stawia przed województwem olsztyńskim plan roku 1951 wiążą się nieodłącznie z realizadją zadań postawionych przed całym narodem polskim przez VI Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Podstawowymi warunkami pomyślnej realizacji naszego planu wojewódzkiego — zgodnie z wytycznymi V-Plenum są:

a) zwartość i ofiarność mas pracujących — robotników, chłopów i inteligencji pracującej;

b) zwiększenie wydajności pracy i dalszy jeszcze wydatniejszy rozwój współzawodnictwa socjalistycznego;

c) obniżenie kosztów własnych produkcji przez najbardziej racjonalne i oszczędne gospodarowanie; wprowadzenie zasady oszczędzania jako nakazu w codziennym postępowaniu w społecznej pracy produkcyjnej i we własnym gospodarstwie domowym;

d) energiczna i nieubłagana walka z wszelkim niechlujstwem, marnotrawstwem, szkodnictwem i grabieżą własności społecznej — za pomocą krytyki i samokrytyki, tępienia nadużyć, walka z wszelką bezdusznością i biurokratyzmem;

e) stała, systematyczna kontrola wykonania zadań.

Te podstawowe wytyczne muszą kierować pracą organizacyjną naszego aparatu gospodarczego i administracyjnego. Powinny one zmobilizować wokół wykonania planu szerokie masy woj. olsztyńskiego, realizując tym samym hasło narodowego frontu w walce o pokój i wykonanie planu 6—letniego.

Zadania stawiane przez plan wojewódzki są zadaniami trudnymi, wymagającymi dla ich wykonania pełnej mobilizacji wszystkich sił.

1. Dla osiągnięcia zwiększenia wartości produkcji rolnictwa o 17% głównym zadaniem stojącym przed naszym rolnictwem jest osiągnięcie znacznie wyższych niż w roku ubiegłym planów: przenicy — 11,9 q/ha, żyta — 12,3 q/ha, jęczmienia — 12,0 q/ha, owsa — 12,9 q/ha, buraków cukrowych — 180,0 q/ha, ziemniaków — 128 q/ha.

Dla osiągnięcia tych planów, konieczne jest podniesienie poziomu uprawy ziemi, lepsze i właściwe zastosowania nawozów oraz pełne i odpowiednie wykorzystanie traktorów i maszyn rlniczych.

Powinniśmy się oprzeć na doświadczeniach i osiągnięciach naszych przodujących socjalistycznych gospodarstw rolnych jak maj. Tórówek zespół Zybułtowo, który w roku 1950 uzyskał 17,6 q/ha żyta, 15 q/ha pszenicy, 14,5 q/ha jęczmienia, 17,8 q/ha owsa, 140 q/ha ziemniaków, 245 q/ha buraków cukrowych, maj.: Wietlin zespół Kroplewo, który uzyskał 16,6 q/ha żyta, 17,1 q/ha pszenicy, 16,8 q/ha jęczmienia 24,5 q/ha owsa, 150 q/ha ziemniaków, 310 q/ha buraków cukrowych, maj. Rzeczna — ziemników 228 q/ha, rzepaku jarego 15 q/ha, żyta 22 q/ha.

Również nasze młode socjalistyczne spółdzielnie produkcyjne wykazały się poważnymi osiągnięciami, a zwłaszcza spółdzielnia w Jagloku p. Kętrzyn, Falcewia p. Bartoszyce, Zdrężku p. Morąg oraz Mortęgach p. Nowe Miasto, osiągając plany o 30% wyższe niż indywidualne gospodarstwa.

Tak wysokie osiągnięcia uzyskaliśmy dzięki ofiarnej pracy robotników rolnych, z pośród których wyróżniało się wielu prodowników pracy i racjonalizatorów, jak np:

Dumański Karol — maj. Tórówek osiągał przeciętnie 135% normy mimo podeszłego wieku,

Nikiel Erna z maj. Turówek uzyskała 2.720 litrów mleka rocznie od jednej krowy w swej oborze,

Łyskawa Bolesław traktorzysta osiągający przeciętnie 160% normy.

Przykłady tych przodujących majątków i spółdzielni oraz przodowników pracy i racjonalizatorów powinny być jaknajszerzej rozpowszechnionei stać się dzwignią wyzwolenia rezerw tkwiących w masach pracujących wsi.

Szczególną uwagę trzeba zwrócić na odpowiednią uprawę i pielęgnacją okopowych w pierwszym rzędzie staranne wykonanie sadzenia ziemniaków i buraków cukrowych oraz innych okopowych.

Dążąc do nadania naszemu województwu charakteru rejonu hodowlanego, winniśmy w większym jak dotychczas stopniu zwrócić uwagę na podniesienie stanu pogłowia, jakości hodowli oraz osiągnięcie większej mleczności krów, biorąc przykład między innymi z maj. Rzeczna, pow. Pasłęk, który osiągnął 3.500 litrów mleka z jednej krowy i maj. Turówek, zespół Zybułtowo — 2.726 litrów.

2. Przed naszym drobnym przemysłem i uspołecznionym rzemiosłem stoi zadanie podniesienie wartości produkcji o 49% w stosunku do roku ubiegłego. Przemysł ten powinien się rozwijać zwłaszcza w zakresie artykułów konsumpcyjnych, lokalnych surowców i materiałów budowlanych maksymalnie szybko i elastycznie, produkując w coraz większej ilości i w coraz lepszej jakości wielki asortyment pozornie drobnych, ale potrzebnych do życia codziennego towarów, których brak jeszcze wielokrotnie daje się odczuwać.

W związku z tym nasza drobna wytwórczość musi zwrócić szczególną uwagę na wykorzystanie odpadków i surowców miejscowych oraz rozszerzy znacznie sieć zakładów usługowych, dążąc tym samym do podniesienia stopy życiowej mas pracujących.

Podstawowym warunkiem wykonania planu drobnej wytwórczości jest podniesienie wydajności pracy o 41% i maksymalna obniżka kosztów własnych o conajmniej 8%.

Przed aktywem gospodarczym i politycznym drobnej wytwórczości stoi zatem zadanie rozszerzenia i podniesienia na wyższy poziom ruchu współzawodnictwa i racjonalizatorstwa pracy i spopularyzowania metod i doświadczeń naszych przodowników i racjonalizatorów.

Wykonania planu drobnej wytwórczości w roku ubiegłym zawdzięczamy w dużej mierze osiągnięciom takich przodowników i racjonalizatorów jak między innymi:

Wyrzykowski Alfons z Z.W.D. Nr 10 w Olsztynie, wyrabiający 180% normy,

Siewierz Władysława z Spółdz. Pracy im. Hanki Sawickiej z Mrągowa wyrabiająca 220% normy,

Kielman Antoni ze Spółdzielni Pracy „Rekord“ z Olsztyna, wyrabiający 150% normy,

Siwek Hildegarda ze Spółdzielni Pracy „Galanteria Drzewna“ z Mrągowa wyrabiająca 172% normy,

racjonalizator Jornhard Edmund, wynalazca agrogatu do wiercenia otworów z Rzem. Spółdzielni Pracy „Szkutnik“ w Olsztynie,

racjonalizator Kosiński Józef wynalazca żłobiarki do wyrobu szufli z zakładu DPPM w Wydminach.

Dotychczasowe osiągnięcia ruchu racjonalizatorskiego i współzawodnictwa stanowią gwarancję wykonania planu przez przemysł drobny w r. 1951.

3. Sieć naszego uspołecznionego handlu detalicznego wzrośnie w w r. 1951 o 23% osiągając liczbę 2.127 punktów detalicznych, obroty zaś wzrosną o 42%.

W trosce o właściwą obsługę świata pracy, sieć uspołecznionego handlu rozwinie się przede wszystkim w dzielnicach i miejscowościach zamieszkałych przez klasę robotniczą w miastach oraz w pobliżu PGR-ów i Spółdz. Produkcyjnych na wsi.

W związku z tym, przed aparatem handlu detalicznego stoi zadanie podniesienia sprawności i jakości służbowych.

Szczególnie winna być usprawniona obsługa w nowych uspołecznionych zakładach żywienia zbiorowego, których ilość wzrośnie o 68%.

Jednocześnie prezydia terenowych rad narodowych oraz właściwe centrale handlowe zwrócą szczególną uwagę na właściwy podział masy towarowej, jaknajsprawniejsze i najlepsze zaopatrzenie sklepów, celem uniknięcia zakłóceń rynków, mając na uwadze w pierwszym rzędzie interes mas pracujących.

Wzrost produkcji roślinnej i hodowlanej wymagać będzie od naszego aparatu skupu usprawnienia i rozszerzenia swojej działalności, celem zdjęcia w maksymalnym stopniu nadwyżki towarowej produkcji wsi i zapewnienia masom pracującym dostawy artykułów żywnościowych.

Nakłady inwestycyjne na inwestycje planowane terenowo wzrosną w stosunku do roku ub. o 47% w naszym województwie.

W związku z tym, przed naszymi przedsiębiorstwami budowlanymi staje zadanie pełnej mobilizacji wszystkich sił i rezerw w kierunku wykonania planu. Działalność tych przedsiębiorstw cechować musi walka o wydatne podniesienie wydajności pracy poprzez wprowadzenie dalszej mechanizacji robót i spopularyzowania nowych metod pracy w oparciu o doświadczenia przodujących zespołów budowlanych w Związku Radzieckim oraz na terenie innych województw zwłaszcza m. Warszawy.

Już dziś województwo nasze może poszczycić się znaczną ilością przodowników i racjonalizatorów w dziedzinie budownictwa, z pośród których należy wymienić:

Zarębę Edwarda z Olsztyna, który wykazał 342% normy przy pracach betoniarskich, Zagrzebską Hildegardę wykonującą 294% normy, Krysińskiego Karola z Lidzbarka, który wykonał 124% normy, przy robotach murarskich, Borowskiego Eryka z Mrągowa, który wykonuje 220% normy przy robotach malarskich, brygadę zbrojarzy Leona Wasilewskiego, która wykonuje 169% oraz racjonalizatorów jak Biegańskiego Józefa, Semkowskiego Eryka i in.

Przodownicy ci i racjonalizatorzy powinni stanowić przykład dla całego naszego budownictwa w realizacji planu 1951 r.

Kierownictwo naszego budownictwa winno zwrócić szczególną uwagę na jakość wykonywanych robót budowlanych poprzez dokładną kontrolę i instruktaż. Celem pokonania trudności na jakie napotykają przedsiębiorstwa budowlane w dziedzinie braku wykfalifikowanych kadr należy rozszerzyć akcję szkolenia, zwłaszcza wśród młodzieży.

Wysokie i trudne zadanie postawione przed województwem olsztyńskim przez plan roku 1951 wymagać będą szczególnie wytężonego wysiłku i szczególnej troski ze strony organów terenowych jednolitej władzy państwowej. Na terenowe rady narodowe, jako gospodarza swojego terenu spada poważna odpowiedzialność za wykonanie planów gospodarczych.

W związku z tym, terenowe rady narodowe winny:

a) mobilizować szerokie masy ludności wokół zadań planu celem wyzwolenia wszystkich rezerw, maksymalnego zwiększenia wydajności pracy i obniżenia kosztów własnych.

b) W oparciu o wytyczne VI Plenum KC PZPR. wprowadzać stałą i systematyczną kontrolę wykonania zadań, a w wypadku jakichkolwiek niedociągnięć, interweniować natychmiast, służyć radą i pomocą.

c) Podnieść rolę i znaczenie komisji rad jako czynnika prowadzącego kontrolę społeczną w terenie i czuwającego nad wykonaniem zadań planu.

Wojewódzka Rada Narodowa poleca wszystkim organom Prezydium W.R.N. zapoznać wszystkie powiatowe i miejskie rady narodowe z planem gospodarczym na rok 1951 z ich terenu.

Sekretarz Prezydium **Z. Brzezicki**

Za Prezydium R. N. **M. Moczar**, Przewodniczący

Załącznik do uchwały wojewódzkiej rady narodowej w Olsztynie z dn. 6. V. 1951 r.

PODSTAWOWE ZADANIA

wojewódzkiego planu gospodarczego, planu gospodarczego woj. olsztyńskiego na rok 1951.

I. Rolnictwo i Leśnictwo:

1. W oparciu o rozwój gospodarki socjalistycznej w rolnictwie i szeroką pomoc państwa dla mało i średniorolnych gospodarstw chłopskich oraz wzrost aktywności mas pracujących chłopów i robotników rolnych, wartość produkcji rolnej przy przeciętnych warunkach klimatycznych winna wzrosnąć o 17% w porównaniu z rokiem 1950.

2. Przewiduje się osiągnięcia wzrostu wartości produkcji roślinnej o 16,8% i produkcji zwierzęcej o 17,3%.

3. Przewiduje się, że ogólna powierzchnia zbiorów osiągnie w całym rolnictwie 880.000 ha, czyli wzrośnie o 13,3%.

4. Przewiduje się, że plony ważniejszych ziemiopłodów osiągną następujący poziom:

pszenica	— 11,9	q/ha	wzrost	o 12,3%
żyto	— 12,3	„	„	o 10,8%
jęczmień	— 12,0	„	„	o 1,7%
owies	— 12,9	„	„	o 1,6%
buraki cukr.	— 180,0	„	„	o 114,6%
rzepak i rzepik	— 8,1	„	„	o 50,0%
ziemniaki	— 128,0	„	„	o 5,8%

W Państwowych Gospodarstwach Rolnych plony podstawowych ziemiopłodów wyniosą:

pszenica	— 12,7	q/ha	wzrost	o 22,1%
żyto	— 13,1	„	„	o 12,0%
jęczmień	— 13,4	„	„	o 20,7%
owies	— 14,2	„	„	o 26,7%
buraki cukr.	— 180,0	„	„	o 39,5%
rzepak i rezpik	— 9,3	„	„	o 50,0%
ziemniaki	— 124,0	„	„	o 3,0%

5. Przewiduje się, że zbiory ważniejszych ziemiopłodów w całym rolnictwie osiągną następujący poziom:

		tys. ton	w porównaniu z r. 1950
Cztery zboża razem	—	660,3	120%
w tym: pszenica	—	81,2	122%
ziemniaki	—	1626,0	107%
buraki cukrowe	—	202,0	155%
len nasienie	—	12,6	135%
len-słoma	—	53,5	119%
konopie-słoma	—	5,7	104%

Zbiory ważniejszych ziemiopłodów w Państwowych Gospodarstwach Rolnych wyniosą:

		tys. ton	w porównaniu z r. 1950
cztery zboża razem	—	114,7	128,0%
W tym: pszenica	—	15,9	139,4%
ziemniaki	—	160,0	119,1%
burkai cukrowe	—	46,6	157,2%

6. Przewidywany stan pogłowia żywego wyniesie w połowie roku 1951.

		tys. sztuk	w porównaniu z r. 1950
konie	—	138,0	112%
bydło	—	328,0	129%
trzoda chlewna	—	435,0	137%
owce	—	180,0	145%

Pogłowie inwentarza żywego w Państwowych Gospodarstwach Rolnych osiągnie następujący stan:

		tys. sztuk	w porównaniu z r. 1950
konie	—	15,7	127%
bydło	—	53,8	140%
trzoda chlewna	—	31,3	104%
owce	—	16,3	189%

7. Zaopatrzenie całego rolnictwa w nawozy sztuczne w roku kalendarzowym wyrażone w czystym składniku nawozów azotowych, fosforowych, potasowych wyniesie 16,594 ton tj. wzrośnie o 0,15%. Nawozy wapniowe 11.694 ton tj. wzrośnie o 12,2%.

8. Stan parku traktorowego w całym rolnictwie na koniec roku wyniesie 3,696 traktorów, co stanowi wzrost o 12% w porównaniu z roku 1950.

9. Ilość prac wykonanych traktorami w Państwowych Gospodarstwach Rolnych w przeliczeniu na orkę średnią wyniesie 905,000 ha, tj. wzrośnie o 36% w porównaniu z r. 1950.

10. Liczba Państwowych Ośrodków Maszynowych wzrośnie o 137% do liczby 19-tu, liczba traktorów wyniesie na koniec roku 730 tj. wzrośnie o 173%.

11. Nastąpi wzrost kontraktacji wytworów w rolnictwie:

ziemniaków	— o	83%
lnu na słomę	— o	62%
konopi	— o	32%
trzody chlewnej	— o	65%
buraków cukrowych	— o	45%

12. Przewiduje się, że produkcja wytworów zwierzęcych wzrośnie w porównaniu z r. 1950.

żywiec wołowy	— o	21%
„ cielęcy	— o	41%
„ wieprzowy	— o	33%
mleko	— o	31%
jaja	— o	16%
drób	— o	36%
wełna	— o	39%

13. Melioracje podstawowe liczone w metrach obliczeniowych wzrosną o 211%. Liczba czynnych stacji pomp wzrośnie o 13%. W ramach prac melioracyjnych między innymi wykonywane będą następujące prace: 9,434 km. melioracji szczegółowych 157 km. podstawowych 100 km. wałów i 7,500 ha drenowań. Dwie trzecie tych prac zostaną wykonane w ramach czynu społecznego.

14. Liczba zalesień inwestycyjnych i bieżących w lasach niepaństwowych wzrośnie o 112,7%.

15. Produkcja ryb słodkowodnych wzrośnie o 19%, osiągając wydajność 24 kg. z 1 ha (wzrost o 15,4%).

II. Drobny przemysł.

1. Wartość produkcji socjalistycznego przemysłu drobnego wyniesie w cenach niezmiennych 88,4 mil. zł tj. wzrośnie w porównaniu z r. 1950 o 49%.

2. Wartość produkcji przemysłowej przedsiębiorstw podległych poszczególnym organizacjom przemysłu drobnego wzrośnie w cenach niezmiennych jak następuje:

Dyrekcji Państwowego Przemysłu Miejscowego	o	47%
Zw. Spółdzielni Pracy	o	96%
Zw. Spółdzielni Rzemieślniczej	o	312%
Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego	o	335%
Spółdzielni Inwalidzkiej	o	142%
Związkowi Spółdzielni Spożywców	o	29%
Centr. Roln. Spółdz. „Samopomoc Chłopska"	o	19%

3. Produkcja przedsiębiorstw podległych nowopowstałemu Wydziałowi Przemysłu Materiałów Budowlanych wyniesie w cenach niezmiennych 1,6 mil. zł.

4. Wartość usług nieprodukcyjnych wykonanych przez rzemiosło nieuspołecznione wzrośnie o 530%. W ramach tych usług ilość ich punktów wzrośnie do 108.

Punkty usługowe uruchomione będą w pierwszym rzędzie w Olsztynie oraz ośrodków robotniczych. jak: w Kętrzynie, Ostródzie, Piszu, Szczytnie, Iławie, Pasłęku i Braniewie.

Powstanie szereg spółdzielni usługowych, które dotychczas w województwie nie występowały, jak: pralnia mechaniczna w Kętrzynie z punktem przyjęć w Olsztynie, Spółdzielnie usług zegarmistrzowskich i mechaniki precyzyjnej w Olsztynie. Przy spółdzielniach skórzanych w miarę potrzeb będą ppowstawać punkty usługowe rymarskie.Rozszerzy swą terytorialną działalność Spółdzielnia Kominiarzy i Spółdz. „Fryzjer".

Dla obsługi wczasowiczów i turystów powstaną dodatkowe sezonowe punkty usługowe w Giżycku, Mikołajkach i innych ośrodkach wczasowych.

5. Zatrudnienie w grupie przemysłowej w przedsiębiorstwach podległych poszczególnym organizacjom przemysłu drobnego wzrośnie o:

w Dyrekcji Państwowego Przemysłu Miejscowego	25%
w Związku Spółdzielni Pracy	20%
w Związku Spółdzielni Rzemieślniczej	55%
w Centr. Przem. Ludowego i Artystycznego	124%
w Centrali Spółdzielni Inwalidów	94%
w Związku Spółdzielni Spożywców	25%
w Centr. Roln. Spółdz. „Samopomoc Chłopska"	18%

6. Centrala Rolnicza uruchomi produkcję torfu i brykietów torfowych na potrzeby lokalne, opałowe województwa, która wyniesie 94.500 ton w 40 -tu punktach.

7. Produkcja najbardziej podstawowych artykułów w przemyśle drobnym wzrośnie następująco:

Obuwie	375%
ubiory ogółem	730%
w tym: męskie	273%
damskie	363%
Bielizna ogółem	200%
w tym: męska	222%
dziecięca	455%
tkaniny	570%
tarcica	27%
skrzynie i opakowania	40%
meble	16%
otwory budowlane	425%
maszyny budowlane	20%
okucia budowlane i meblowe	900%
wyroby bednarskie	60%
„ szczotkarskie	13%
„ tapicerskie	110%
szkło butelkowe	190%
świece	76%

8. Celem zapewnienia zwiększenia wydajności pracy oraz dokonania obniżki kosztów własnych nastąpi zmechanizowanie procesów produkcyjnych m. in. w zakładzie metalowym Nr 1 w Olsztynie, w zakładzie Nr 2 w Ostródzie, w Zakładzie Wyrobów Drzewnych Nr 11 w Olsztynie, w spółdzielniach krawieckich w Olsztynie, Dobrym Mieście, Mrągowie oraz w spółdzielni „Metalowiec" w Bartoszycach. Również nastąpi przejście na potokowy system organizacji pracy, który zostanie zastosowany m. in. w wytwórni chemicznej Nr 1 w Olsztynie w zakładach mechanicznych Nr 2 w Ostródzie oraz w szeregu innych zakładów DPPM i Spółdzieczości Pracy.

9. Zostanie zwrócona szczególna uwaga na wykorzystanie odpadów przy produkcji.

Z odpadów produkowane będą m. in.:

W przemyśle metalowym zamki drzwiowe, okucia, żabki do butów, zawiasy, lejki, blaszki do łyżew i podstawki pod garnki.

W przemyśle drzewnym: przybory do gospodarstwa domowego, czółenka do krosien tkackich, trzonki do narzędzi, zabawki, kobiałki, łóżeczka dla dzieci, kasetki.

W przemyśle skórzanym: obuwie męskie, damskie i dziecinne, pantofle ranne, portmonetki, teczki, rękawiczki, paski, sznurowadła.

W przemyśle odzieżowym ubiory dziecięce, poduszki, lalki, tarcze do polerowania metali.

III. Inwestycje i budownictwo.

1. W celu realizacji założonego w planie 6-letnim tempa akumulacji socjalistycznej, przeznacza się na inwestycje planowe planowania terenowego sumę 78,8 mil. zł w/g cen z 1950 r., co stanowić będzie wzrost o 47,4%.

2. Nakłady inwestycyjne w poszczególnych działach gospodarki narodowej wzrosną w porównaniu z r. 1950:

w drobnym przemyśle	o	258,7%
w terenowych przeds. budow. montażowych	o	9,3%
w rolnictwie i leśnictwie	o	85,1%
w elektryfikacji wsi	o	13 %
w komunikacji i łączności	o	175,2%
w obrocie towarowym	o	56,5%
inwestycje nieprodukcyjne (kult. socjalne)	o	8,3%

3. Wartość produkcji terenowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych wyniesie 75,8 mil. zł bieżących, czyli wzrośnie o 19,3%.

4. Celem zapewnienia wzrostu wydajności pracy wskaźnik zespołowości robót tynkarskich wyniesie minimalnie 10% w Spółdzielniach Budowlanych i Miejskich Przedsiębiorstwahc Remontowo-Budowlanych o 20% w Budowlanych Przedsiębiorstwach Powiatowych. Nastąpi częściowe zmechanizowanie pracochłonnych robót ziemnych i przygotowawczych, jak zaprawy betonowe. W roku 1951 budowlane przedsiębiorstwa państwowe w 45% zmechanizują prace ziemne, a w 25% przygotowanie zapraw.

5. W wyniku wykonania inwestycji w r. 1951 osiągnięte zostanie m. in. następujące ważniejsze efekty gospodarcze: przeprowadzane roboty melioracyjne głównie na terenie spółdzielni produkcyjnych spowodują zagospodarowanie łąk i pastwisk na obszarze 2.372 hektarów, drenowych gruntów ornych na 1.400 hektarów, melioracje łąk i pastwisk na 3.930 hektarów, obwałowań na długości 2 km zostanie wykonana rozbudowa zakładów mechanicznych w Olsztynie i Ostródzie oraz zakładów drzewnych w Pasłęku i Małdytach przyczyniając się do zwiększenia produkcji i uruchomienia nowych działów na bazie wykorzystania odpadów.

Odbudowanych zostanie 11 szkół podstawowych, 2 duże przedszkola i internat, 1 dom turnusowy, rozbudowanych 4 Domów Dziecka, rozbudowane szpitale w Piszu, Nidzicy, Giżycku i Nowym Mieście. W akcji elektryfikacji wsi, zostanie zelektryfikowane 32 wsie.

IV. Komunikacja i Łączność.

1. W zakresie dróg kołowych odnowa dróg gminnych wyniesie w r. 1951 55% odnowy z r. 1950, odnowa dróg powiatowych 106%, naprawa cząstkowa dróg powiatowych 113% zaś dróg gminnych 163%.

2. Liczba gromad stelefonizowanych wzrośnie o 20% w porównaniu z r. 1950. Liczba listonoszy wiejskich 689 tj. wzrośnie w porównaniu z r. ubiegłym o 10%.

V. Obrót Towarowy.

1. Obroty w detalicznym handlu uspołecznionym wzrosną o 42% w cenach porównywalnych.

2. Sieć uspołecznionego aparatu detalicznego 2.127 punktów i wzrośnie w porównaniu z 1950 r. o 23,5%, w tym na wsi 1,318 wzrost o 15%.

3. Obroty na 1 sklep detaliczny handlu uspołecznionego wzrosną w cenach porównywalnych o 15%.

4. Skup wzrośnie w trzodzie chlewnej o 36%, w bydle rogatym o 70% w cielętach o 25%, w owcach o 24%, w rybach słodkowodnych o 34 % w mleku o 69%, w jajach o 36%, w drobiu o 4%, w życie o 9%, w pszenicy o 56%, w jęczmieniu o 25%, w owsie o 22%, w burakach cukrowych o 55%, w warzywach o 24%, w owsach o 431%, w ziemniakach o 40%.

Nastąpi znaczne powiększenie skupu odpadków użytkowych w szczególności szmat o 637%, butelek o 145%.

5. Ilość uspołecznionych zakładów żywienia zbiorowego wzrośnie do 158 tj. o 68% w porównaniu z r. 1950. Jednorazowa ilość miejsc w uspołecznionych zakładach żywienia zbiorowego wzrośnie o 49%, obroty zakładów żywienia zbiorowego wzrosną o 22%.

VI. Oświata, Kultura, Ochrona Zdrowia i Pomoc Społeczna.

1. W oparciu o wzrost wydatków na rozwój oświaty, kultury, ochrony zdrowia i pomocy społecznej w budżecie terenowym, planach finansowych przedsiębiorstw uspołecznionych i w budżetach związków zawodowych nastąpi dalszy wzrost usług kulturalnych i socjalnych.

2. Liczba dzieci w przedszkolach osiągnie liczbę 12.440 i wzrośnie w porównaniu z r. 1950 o 30,5%. Liczba uczniów w szkołach podstawowych wyniesie 112,570 i wzrośnie o 9,5%. Nauczaniem w szkołach 7 klasowych objętych zostanie 60% ogółu uczniów.

Liczba absolwentów szkół podstawowych wzrośnie w porównaniu z r. 1950 o 38,9% osiągając liczbę 6.500 uczniów.

Liczba absolwentów szkół ogólnokształcących stopnia licealnego wyniesie 820 czyli wzrośnie o 157,8%.

3. W roku 1951 zostaną objęci nauczaniem początkowym pozostali analfabeci i półanalfabeci w liczbie 31 tys. osób.

4. Liczba uczniów w liceach pedagogicznych wyniesie 1.650 tj. wzrośnie o 19,9%, a liczba absolwentów tych szkół wyniesie 220 uczniów tj. wzrośnie o 23,5%.

5. W roku 1951 nastąpi dalszy wzrost upowszechnienia kultury. Powstaną 3 nowe domy kultury i 189 nowych świetlic.

6. Liczba tomów w bibliotekach publicznych wzrośnie o 14,7% osiągając liczbę 467,6 tys. tomów zaś w bibliotekach szkół podstawowych o 35,6% osiągając liczbę 183 tys. tomów. Powstanie 291 nowych bibliotek w szkołach podstawowych i 145 nowych punktów bibliotecznych.

7. Stosunek procentowy ilości gromad zradiofonizowanych do ogółu gromad podniesie się z 18,6 w r. 1950 do 24,9 w r. 1951. Liczba radiowęzłów wzrośnie o 86,7% osiągając liczbę 211 w tym radiowęzłów lokalnych w PGR i Spółdzielniach Produkcyjnych o 125% do liczby 171.

8. Liczba kin wiejskich zwiększy się o 50% do stanu 54 kin.

9. W dziedzinie lecznictwa zamkniętego liczba łóżek szpitalnych wyniesie 2.993 tj. wzrośnie o 13,2%. Liczba łóżek w sanatoriach przeciwgruźliczych wyniesie 880 wzrastając o 1,1%.

10. W dziedzinie lecznictwa otwartego liczba przychodni miejskich i przyszpitalnych, ambulatoriów, ośrodków zdrowia i punktów lekarskich wzrośnie o 45%, osiągając liczbę 122. W Spółdzielniach Produkc. powstanie 7 nowych ośrodków zdrowia.

11. Liczba stacji pogotowia zwiększy się do 11 wykazując w porównaniu z r. 1950 wzrost o 57%.

12. Liczba miejsc w żłobkach wzrośnie o 63%, osiągając liczbę 1.175 miejsc w tym w żłobkach przy zakładach pracy o 600% do 175 miejsc.

13. Ilość pobranej krwi w stacjach krwiodawstwa i konserwacji krwi wzrośnie z 3 litrów w r. 1950 do 50% w r. 1951.

14. W 10 Domach Opieki dla Dorosłych liczba miejsc zwiększy się w porównaniu z r. 1950 o 50,6% osiągając liczbę 880 miejsc.

15. Liczba dzieci na koloniach i obozach letnich wyniesie 7.800 na półkoloniach 10 tys.

VII. Gospodarska Komunalna i Mieszkaniowa.

1. Liczba nieruchomości połączonych do sieci wodociągowej w miastach osiągnie 16,4 tys. tj. wzrośnie w r. 1951 o 8%, a liczba nieruchomosci przyłączonych do sieci kanalizacyjnej 12,5 tys. wzrastając o 5%.

2. Liczba eksploatowanego taboru tramwajowego wzrośnie o 50%, osiągając liczbę 10 wozów tramwajowych (silnikowych i przyczepnych) taboru trolleybusowego osiągnie liczbę 4 wozów, a autobusowego 2 wozów. Łączny przewóz pasażerów wzrośnie o 51% osiągając liczbę 6.480 tys. osób.

3. Powierzchnia oczyszczanych ulic wzrośnie o 6,6% osiągając 3.944 tys. m².

4. Liczba ulic o nawierzchni ulepszonej wzrośnie o 2% do 194,3 km za liczbą punktów świetlnych elektrycznych na ulicach oświetlonych o 18% do 3.001 punktów.

5. Stan zasobów mieszkaniowych w miastach wyniesie na koniec roku 137,3 izb, wzrastając w porównaniu z r. 1950 o 1%.

6. W ramach budownictwa mieszkaniowego gospodarki uspołecznionej zostanie oddanych do użytkowania 1.700 izb mieszkalnych tj. o 6% więcej niż w r. 1950.

7. W ramach funduszu gospodarki mieszkaniowej zostaną przeprowadzone remonty w 7.700 izbach co stanowi wzrost o 37,5% w porównaniu z r. 1950.

VIII. Zatrudnienie i wydajność pracy.

1. W porównaniu z r. 1950 stan zatrudnienia wzrośnie o 16% ogółem osiągając liczbę średnio 140 tys. w tym:

w rolnictwie	o 29%
w leśnictwie	o 21%
w przemyśle	o 24%
w budownictwie	o 37%
w obrocie towarow.	o 9%
w nauce, oświacie i kulturze	o 26%
w ochronie zdrowia i opiece społecznej	o 43%
w administracji, bankach i organizacjach społecznych	o 2%

stan zatrudnienia kobiet powiększy się o 17% w tym w przemyśle socjalistycznym 40%.

2. Wydajność pracy na 1 pracownika produkcyjnego zatrudnionego w drobnym przemyśle w planie C. U. D. W. wzrośnie o 41%.

3. W terenowych przedsiębiorstwach budowlanych wydajność pracy liczona na 1 pracownika wzrośnie w porównaniu z r. 1950 o 50%.

IX. Obniżka kosztów własnych.

Celem zrealizowania zadań związanych z obniżeniem kosztów własnych:

1. Zostanie wprowadzona i ściśle przestrzegana zasada, że wzrost płac określonych w planie może być realizowany pod warunkiem osiągnięcia ustalonej w planie wydajności pracy.

2. Zostanie wzmocniona dyscyplina odnośnie etatów pracowników umysłowych oraz innych kategorii pracowników nie otrzymujących wynagrodzenia akordowego.

3. W zakresie płac wzmożona zostanie kontrola finansowa, którą prowadzić będą zarówno jednostki nadrzędne w stosunku do podległych sobie jak i aparat finansowy i bankowy.

4. W drobnym przemyśle winno być osiągnięte obniżenie kosztów własnych o 8%.

5. W C. R. S. obniżka kosztów w detalu i skupie wyniesie 13%, M. H. D. osiągnie obniżkę w obrotach detalicznych do 6% obrotów.

6. W terenowych przedsiębiorstwach budowlanych koszty produkcji obniżone będą o 9,1% kosztorysowej sumy zleceń.

80.

UCHWAŁA Nr 26/51

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

z 6 maja 1951 r.

Na podstawie art. 6 pkt. 9 i art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130, Uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 22 lutego 1951 r., o trybie uchwalania i rozpatrywania budżetów terenowych na rok 1951 Monitor Polski Nr A-21, poz. 260 i art. 7 i 8 ustawy budżetowej na rok 1951 z dnia 23 marca 1951 r. Dz. U. R. P. Nr 18/145 oraz na wniosek Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i po wysłuchaniu opinii Komisji Finansów, Budżetu i Planu, Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

1. Ustala się dochody i wydatki zbiorcze budżetu wojewódzkiego woj. olsztyńskiego na rok 1951 w wysokości:

dochody:		zł 305.558.418
	w tym dochody własne	„ 28.221.490
	„ „ „ regulujące	„ 172.539.400
	dotacje wyrównawcze	„ 104.797.078
wydatki		„ 305.558.418

2. Z ogólnej sumy dochodów własnych zbiorczego budżetu wojewódzkiego w kwocie zł 28.221.940 przypada na następujące paragrafy:

Dochody	Złotych
2. Nadwyżki środków obrotowych	545.870
4. Wpłaty z zysku	1.238.900
5. Nadwyżki pozabudżetowe środków sepcjalnych	104.750
5a Opłaty dzierżawne	27.840
6. Wpływy brutto	10.602.680
7. Podatki	8.011.080
8. Opłaty	5.999.060
9. Wpływy różne	1.691.760
11. Przelewy	—
Razem:	28.221.940

3. Z ogólnej sumy wydatków zbiorczego budżetu wojewódzkiego w kwocie zł 305.558.418 przypada na następujące działy:

Dział:

Wydatki	Złotych bieżące	inwestycyjne	razem
1. Gospodarka terenowa	42.158.355	39.178.780	81.337.115
2. Oświata	66.005.380	8.733.030	74.738.410
3. Nauka	—	—	—
4. Szkolenie kadr	7.752.010	1.965.000	9.717.010
5. Kultura i Sztuka	4.190.340	1.200.000	5.390.340
6. Zdrowie	52.637.859	7.065.000	59.702.859
7. Kultura fizyczna i turystyka	1.359.210	131.580	1.490.790
8. Pomoc Społeczna	6.822.570	953.250	7.775.820
11. Administracja	63.438.614	1.860.000	65.298.614
19. Inne wydatki	107.460	—	107.460
Razem:	244.471.778	61.086.640	305.558.418

W ramach dochodów i wydatków określonych w pkt. 2 i 3 ustala się sumy jednostkowe budżetu województwa zgodnie z załączonym jednostkowym budżetem w szczegółowej klasyfikacji budżetowej:

w dochodach własnych	zł 7.596.779
w wydatkach	„ 73.811.848
w tym wydatki inwestycyjne	zł 086.640

5. Ustala się preliminarze budżetowych środków specjalnych po stronie dochodów i wydatków w sumie zł 7.114.941 — zgodnie z załączonymi do jednostkowego budżetu województwa preliminarza w szczegółowej klasyfikacji budżetowej.

6. W ramach dochodów i wydatków określonych w pkt. 2 i 3 ustala się limity dla zbiorczych budżetów powiatowych oraz budżetów miast stanowiących powiaty, według załączonego do uchwały załącznika w wysokości:

Powiaty	dochody własne	wydatki
1. Barczewo	737.991	8.074.509
2. Bartoszyce	623.360	6.010.235
3. Biskupiec	1.439.531	9.651.249
4. Braniewo	707.650	8.766.927
5. Działdowo	1.594.350	8.869.670
6. Giżycko.	884.530	10.106.888
7. Górowo-Iław.	219.010	4.397.316
8. Kętrzyn	1.329.400	10.068.875
9. Lidzbark	998.980	8.492.873
10. Morąg	848.045	9.401.605
11. Mrągowo	1.331.002	10.660.952
12. Nidzica	634.580	6.218.409
13. Nowe-Miasto	1.201.910	9.136.259
14. Ostróda	986.115	11.251.355
15. Pasłęk	1.146.872	7.214.178
16. Pisz	623.290	7.488.869
17. Susz	879.450	9.010.095
18. Szczytno	768.665	9.889.697
19. Węgorzewo	830.840	7.067.211
razem powiaty	17.785.571	161.777.174
20. m. Olsztyn	2.839.590	8.882.756
Ogółem	20.625.161	170.659.930

7. Celem zrównoważenia jednostkowego budżetu województwa zbiorczych budżetów powiatowych oraz budżetów miast stanowiących powiaty ustala się następujące udziały tych budżetów w dochodach regulujących oraz dotacje wyrównawcze: (Załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały).

8. Rada Narodowa upoważnia Prezydium do włączenia dochodów jednostkowego budżetu województwa dotacji wyrównawczej z budżetu centralnego oraz udziału tego jednostkowego budżetu w dochodach regulujących, a ponad to do włączenia do wydatków tego budżetu dotacji wyrównawczych ustalonych w pkt. 7 dla zbiorczych budżetów powiatowych i budżetów miast stanowiących powiaty.

Sekretarz Prezydium
Z. Brzezicki

Za Prezydium R. N.
M. Moczar, Przewodniczący

NAZW BUDŻETU	Udział w podatku obrotowym od przeds. gospod. uspoł. (ryczałt)	Udział w podatku gruntowym z gospod. uspołecz. i nieuspołecz.		Udział w podatku obrotowym z gospod. nieuspołecz.	
		%	suma	%	suma
Jednostk. budżet. wojewódz.	63.990.918		2.224.151		—
Zbiorczy b. pow. Barczewo	378.400		3.960.000		190.000
„ Bartoszyce	731.200		2.004.000		86.000
„ Biskupiec	766.400		3.944.000		103.000
„ Braniewo	824.800		2.931.000		129.000
„ Działdowo	827.200		4.943.000		320.000
„ Giżycko	1.250.400		2.161.000		182.000
„ Górowo Iław.	—		1.819.000		10.000
„ Kętrzyn	2.800.475		4.312.000		188.000
„ Lidzbark Warm.	1.339.200		4.292.000		126.000
„ Morąg	1.099.200		6.276.000		103.000
„ Mrągowo	748.000		2.142.000		116.000
„ Nidzica	572.000		2.653.000		83.000
„ Nowe Miasto	—		6.072.049		353.000
„ Ostróda	1.240.000		4.664.000		254.000
„ Pasłęk	660.000		4.614.000		73.000
„ Pisz	2.497.441		2.296.000		70.000
„ Susz	986.400		5.984.000		159.000
„ Szczytno	2.955.200		2.747.000		182.000
„ Węgorzewo	660.800		3.042.000		43.000
Budżet m. Olsztyna	3.543.166		148.000		530.000
Razem . .	87.871.200		73.228.200		3.300.000

81.

UCHWAŁA Nr 321

PREZYDIUM WOJEW. RADY NAROD. W OLSZTYNIE

z 22.V.1051 r.

w sprawie sprzętu siana w 1951 r.

Przewidziany w Planie 6-letnim wzrost produkcji zwierzęcej o 68% wymaga wyprodukowania potrzebnej ilości wartościowych pasz, które w poważnym stopniu zapewnić mają łąki i pastwiska. Zagadnienie to jest szczególnie ważne dla wojew. olsztyńskiego jako dla terenu hodowlanego posiadającego znaczne ilości użytków zielonych i dogodne warunki klimatyczne dla porostu traw. Dotychczasowy jednak sposób gospodarowania na użytkach zielonych przynosił ogromne straty, bowiem odpowiednią wydajność tych użytków obniżał niewłaściwy, przeważnie zbyt późny czas sprzętu oraz nieracjonalny sposób suszenia siana na pokosach, szczególnie zawodny w tut. warunkach klimatycznych.

Wojew. olsztyńskie w latach ubiegłych nie zdołało wykorzystać całego obszaru swych terenów kośnych, narażając przez to gospodarkę ogólnokrajową na wielkie straty, tym dotkliwsze, że w niektórych województwach powierzchnia łąk nie wystarcza dla wyżywienia posiadanego inwentarza.

Z tego względu na skutek porozumienia z władzami województwa kieleckiego, odczuwającego dotkliwy brak terenów kośnych, na teren naszego województwa przybędą w r. b. grupy kośne złożone z członków spółdzielni produkcyjnych i chłopów mało- i średniorolnych, celem zbioru siana na własne potrzeby.

W r. 1951 należy w pełni zmobilizować wszystkie siły własne województwa — Państw. Gospod. Rolnych, spółdzielni produkcyjnych oraz mało- i średniorolnych chłopów do terminowego, całkowitego i racjonalnego przeprowadzenia sprzętu i suszenia siana, a przez to do wydatnego zwiększenia produkcji potrzebnej ilości pasz. Obszary nieprzewidziane do sprzętu własnymi siłami przeznaczyć należy dla grup kośnych z województwa kieleckiego, zaś obszary łąk dotychczas niekoszone zagospodarować przez oddanie ich w 3-letnie bezpłatne dzierżawne użytkowanie jako odłogi łąkowe.

Dla osiągnięcia tego celu Prezydia Rad Narodowych, ZSCh. oraz wszystkie współdziałające z rolnictwem instytucje i resorty zespolić winny wszystkie stojące do ich dyspozycji siły i środki.

Całkowite, terminowe i racjonalne przeprowadzenie sianokosów osiągnąć należy w szczególności przez podjęcie przez Prezydia Rad Narodowych i ich aparat wykonawczy — Służbę Rolną — powszechnej akcji instruktażowej i propagandowej, szeroki zasięg pomocy sąsiedzkiej dla mało- i średniorolnych chłopów, pełne wykorzystanie maszyn PGR, SOM i POM, zapewnienie odpowiednich warunków dla grup kośnych z wojew. kieleckiego jak też podjęcie powszechnego współzawodnictwa.

W związku z tym Prezydium Wojew. Rady Narodowej uchwala:

1. Zobowiązać Prezydia Powiatowych i Gm. Rad Narodowych oraz Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prez. WRN:

a) do dopilnowania wszystkich użytkowników aby dokonana została pełna mobilizacja sił ludzkich, sprzężaju i maszyn do przeprowadzenia pełnego sprzętu siana na całej powierzchni łąk naturalnych oraz zmobilizowanie potrzebnych środków dla pełnego wykorzystania pastwisk,

b) by ze względu na szczególną wagę zagadnienia, zwłaszcza w naszym województwie, przeprowadziły przy współudziale organizacji społecznych, w pierwszym rzędzie ZSCh i aparatu CRS — w powiatach i gminach zebrania organizacyjne, w gromadach zebrania instruktażowo-organizacyjne w zakresie całości spraw związanych z terminowym, racjonalnym oraz całkowitym sprzętem siana, z tym że zebrania te przeprowadzone będą na szczeblach:

powiatowym i gminnym do 28 maja,
gromadzkim do 31 maja.

Na powyższych zebraniach gromadzkich Służba Rolna oraz aktyw obsługujący zebrania przy wykorzystaniu instrukcji agrotechnicznej Min. Rol. i R. R. przeprowadzi akcję instruktażowo-propagandową na temat wczesnych sianokosów, terminowego i racjonalnego sprzętu siana, oraz podejmowanych zobowiązań i współzawodnictwa.

2. Zobowiązać Zarządy Okręgowe PGR by:

a) terminowo zakończyły przygotowanie maszyn i narzędzi niezbędnych do przeprowadzenia sianokosów oraz zaopatrzyły się w materiały pędne, smary i części zamienne,

b) wykorzystały cały areał łąk naturalnych do sprzętu siana na własne potrzeby, w razie zaś niemożności terminowego sprzętu we własnym zakresie zgłosiły do Prez. WRN w terminie do dnia 31 maja b. r. odpowiednie nadwyżki łąkowe dla grup kośnych z wojew. kieleckiego względnie przekazały je do zbioru na części przez mało- i średniorolnych chłopów,

c) wprowadziły do sprzętu 1.358 kosiarek, w tym konnych 1.330, ciągnikowych 28 i przy wydajności dziennej na kosiarkę konną conajmniej 3 ha, a traktorową 5 ha, przeprowadziły sprzęt siana na możliwie największym obszarze łąk i koniczyn,

d) z przydzielonych im przez Ministerstwo Rolnictwa i R.R. dłużyc kopalnianych przeprowadziły w jaknajszerszym zakresie budowę rusztowań do suszenia siana,

e) rozpoczęły sianokosy i przeprowadziły sprzęt siana w terminach określonych instrukcją oraz przy zastosowaniu możliwie największej ilości rusztowań do suszenia,

f) zespoły PGR nawiązały kontakt z Zarządami Powiatowymi ZMP i Kom. Pow. SP dla uzyskania pomocy ze strony młodzieży przy sprzęcie siana, w wypadku zaś niemożności pokrycia tą drogą całości brakującej robocizny niezwłocznie zgłosiły to do swych Zarządów Okręgowych, które za pośrednictwem Wojew. Zarządu ZMP i Wojew. Kom. SP wyjednają przerzuty pomocy młodzieżowej z innych powiatów,

Załącznik Nr 1 do uchwały.

Udział w podatku dochodowym z gospod. nieuspołeczn.		Udział w podatku od wzbogaceń wojenn		Udział w dochodach Państw. Fund. Ziemi		Dotacja wyrównawcza		Razem
%	suma	%	suma	%	suma	na wydatki bieżące	na inwestycje	
	—		—		—	—	61.086.640	127.301.709
	126.000		—		141.300	2.540.818		7.336.518
	64.000		750		111.800	2.389.125		5.386.875
	123.000		1.000		160.600	3.113.718		8.211.718
	88.000		—		124.100	3.962.377		8.059.277
	350.000		177.000		438.300	219.822		7.275.322
	186.000		700		170.700	5.271.558		9.222.358
	10.000		250		75.300	2.263.756		4.178.306
	195.000		4.000		240.000	1.000.000		8.739.475
	102.000		6.000		210.500	1.418.193		7.493.893
	126.000		3.000		289.200	657.160		8.553.560
	119.000		300		113.600	6.091.050		9.329.950
	52.000		—		114.300	2.109.529		5.583.829
	354.000		300.000		855.300	—		7.934.349
	323.000		—		200.000	3.584.240		10.265.240
	77.000		3.000		190.000	450.306		6.067.306
	46.000		—		197.600	1.758.538		6.865.579
	144.000		10.000		277.000	570.245		8.130.645
	161.000		1.000		121.400	2.953.432		9.121.032
	35.000		—		99.000	2.356.571		6.236.371
	819.000		3.000		—	1.000.000		6.043.166
	3.500.000		510.000		4.130.000	43.710.438	61.086.640	277.336.478

g) zespoły PGR zapewniły dla brygad młodzieżowych ZMP i SP zatrudnionych przy sprzęcie siana odpowiednie warunki zakwaterowania, wyżywienia, środki lokomocji oraz ustaliły w porozumieniu z Zarz. Pow. ZMP i Kom. Pow. SP warunki pracy i płacy,

h) zespoły PGR w razie zgłoszenia przez grupy kośne zapotrzebowania na prasy do siana udostępniły im korzystanie z posiadanych pras.

3. Zobowiązać Okręg Lasów Państwowych, by Nadleśnictwa:

a) wykorzystały cały areał łąk we właściwym terminie i całkowicie w zakresie zbioru we własnym Zarządzie przez użytkowanie odpłatne przez pracowników lasów państwowych jak też przez wykoszenie przez spółdzielnie produkcyjne, przez mało- i średniorolnych chłopów oraz grupy kośne,

b) na obszary użytkowane przez spółdzielnie produkcyjne, mało- i średniorolnych chłopów oraz grupy kośne należy niezwłocznie zawrzeć umowy dzierżawne,

c) przy wydzierżawianiu łąk spółdzielniom produkcyjnym oraz mało- i średniorolnym chłopom stanowiły cenę szacunkową ustaloną przez komisję złożoną z przedstawicieli: GRN i administracji lasów państwowych zważając na to, aby stawki dzierżawne nie stały się przeszkodą do wydzierżawienia wszystkich terenów kośnych, jak to miało niejednokrotnie miejsce w latach ubiegłych gdy znaczne obszary łąk zostały niewykoszone z powodu żądania wygórowanych opłat dzierżawnych,

d) przy sprzęcie siana przez grupy kośne organizowane z poza miejscowych chłopów, stosowały dla tych grup symboliczną opłatę,

e) wydzierżawiły dotychczas niekoszone odłogi łąkowe w bezpłatne 3-letnie użytkowanie miejscowym mało- i średniorolnym chłopom oraz specjalnie zorganizowanym łąkarskim zespołom uprawowym,

f) wykorzystały wszystkie możliwości w zakresie mobilizacji ludzi i środków do zbioru z odłogów łąkowych siana pakowego w ramach zapotrzebowania CRS, Samopomoc Chłopska — Zakłady Pasz.

4. Zobowiązać Dyrekcję Kolei Państwowych oraz Wydział Komunikacyjny Prez. WRN, by będące pod ich zarządem pasy drogowe i kolejowe porosłe trawami zostały w terminie i całkowicie skoszone.

5. Zobowiązać Prezydia Pow. i Gm. Rad Narodowych oraz Wydział Rolnictwa i Leśn. Prez. WRN do spowodowania, aby wszystkie przydatne do koszenia łąki Państw. Funduszu Ziemi oraz niewykorzystane łąki autochtonów zostały wydzierżawione spółdzielniom produkcyjnym oraz mało- i średniorolnym chłopom wzgl. zgłoszone dla przyjezdnych grup kośnych, zaś odłogi łąkowe zostały oddane w bezpłatne 3-letnie użytkowanie.

6. Zobowiązać Prezydia Pow. i Gm. Rad Narodowych by w ścisłym współdziałaniu z ZSCh i ZMP przystąpiły do organizowania łąkarskich zespołów uprawowych dla zagospodarowania odłogów łąkowych.

7. Zobowiązać Prezydia Pow. Rad Narodowych oraz Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prez. WRN do:

a) przeprowadzenia kontroli stanu przygotowań spółdzielni produkcyjnych do sianokosów zwracając uwagę na właściwe rozstawienie brygad POM i parku SOM oraz na jaknajlepsze wykorzystanie sił ludzkich, żywej siły pociągowej i maszyn spółdzielni,

b) zapewnienia spółdzielniom produkcyjnym pomocy fachowej ze strony agronomów POM i PSR,

c) dopilnowania by sprzęt siana w spółdzielniach produkcyjnych przeprowadzony był sprawnie w terminie najwłaściwszym i przy zastosowaniu jaknajwiększej ilości rusztowań do suszenia siana.

8. Zobowiązać Prezydia Pow. i Gm. Rad Narodowych na terenie których są obszary kośne nieobjęte planem sprzętu przez miejscowych rolników, by przy pełnym współudziale organizacji społecznych, a w szczególności ZSCh i ZMP oraz aparatu terenowego CRS rozpoznały tereny do sprzętu dla grup kośnych oraz zorganizowały i przygotowały przyjęcie grup kośnych.

W tym celu Prezydia Powiatowych Rad Narodowych przy współudziale miejscowych Prez. GRN, Gm. Zarządów ZSCh i ZMP obowiązane są:

a) dokonać przeglądu terenów pod względem możliwości do sprzętu, ustalić ścisłą powierzchnię zbioru, miejsce zakwaterowania grup, pomocy SOM w maszynach do sprzętu (jeśli teren pozwala na sprzęt maszynowy) i t. d.,

b) ustalić opiekunów grup, którzy obowiązani będą zająć się całością spraw związanych z zakwaterowaniem, wyżywieniem, sprzętem, prasowaniem siana i uzyskaniem przydziału wagonów do przewozu siana oraz innymi sprawami z pobytem grup kośnych związanymi.

Imię i nazwisko opiekuna grup oraz miejsce jego zamieszkania powinno być podane sołtysowi gromady ustalonej do zakwaterowania grup kośnych lub Nadleśnictwa wzgl. zespołu PGR jeśli tam grupy będą kwaterowały,

c) zgłaszać sukcesywnie, telefonicznie lub telefonogramem do Prezydium WRN gotowość ustalonych terenów do przyjęcia grup kośnych z podaniem miejsca rozmieszczenia łąk, powierzchni do sprzętu, miejsca zakwaterowania i stacji kolejowej do której kierować należy zorganizowane grupy kośne.

9. Prezydia Pow. i Gm. Rad Narodowych dopilnują by Centrala Rolnicza „Samopomoc Chłopska“ Zakłady Pasz — zorganizowała:

a) punkty skupu dla wykupu siana od grup kośnych o ile takie wykażą chęć odsprzedaży,

b) prasowanie przy zmobilizowaniu największej ilości pras i załadunek transportu siana nadanego z poszczególnych grup kośnych,

c) skup siana pakowego w pierwszym rzędzie od łąkarskich zespołów uprawowych.

10. Zobowiązać Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prez. WRN do dopilnowania by POM:

a) terminowo zakończyły przygotowanie maszyn do sianokosów, zaopatrzyły się w niezbędne ilości paliwa, smarów i części zamiennych,

b) zawarły umowy ze spółdzielniami produkcyjnymi na roboty przy sprzęcie siana,

c) opracowały plan akcji sianokosów oraz omówiły go na zebraniach produkcyjnych z pracownikami,

d) wprowadziły do akcji conajmniej 22 kosiarki ciągnikowe i przeprowadziły sprzęt na największej powierzchni łąk i koniczyn — co najmniej 1.100 ha,

e) przeprowadziły ścisłą kontrolę stanu przygotowań do akcji sianokosów, kontrolę wykonania ustalonych norm wydajności oraz norm zużycia paliwa i smarów.

11. Zobowiązać Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prez. WRN do dopilnowania CRS by SOM-y:

a) terminowo dokonały remontu maszyn i sprzętu niezbędnego do przeprowadzenia zbioru siana i zaopatrzyły się w smary, części zamienne wystarczające do szybkiego i bezprzestojowego przeprowadzenia akcji,

b) w terminie do dn. 30 maja zawarły umowy na roboty przy sprzęcie siana ze spółdzielniami produkcyjnymi, mało- i średniorolnymi chłopami oraz z PGR,

c) w terminie do dnia 30 maja b. r. opracowały oparte o umowy szczegółowe plany pracy uzgodniły je z planami pomocy sąsiedzkiej, a po zatwierdzeniu przez GRN do planów tych dostosowały rozmieszczenie sprzętu SOM,

d) na naradach wytwórczych z komitetami członkowskimi ustaliły zadania w zakresie kontroli wykonania planu,

e) wprowadziły do akcji sianokosów 902 czynnych kosiarek i przeprowadziły sprzęt na obszarze co najmniej 9.020 ha.

12. Zobowiązać Centralę Zaopatrzenia Rolnictwa aby zaopatrzyła PGR, POM i SOM w potrzebną ilość sprzętu i części zamiennych do kosiarek.

13. Zobowiązać CRS aby w terminie do dnia 30 maja b. r. zaopatrzyła GS-y w dostateczną ilość kos, osełek, babek, młotków, smarów.

14. Zobowiązać Okręg Lasów Państwowych i Państw. Centralę Drzewną do sprzedaży dla ludności wiejskiej żerdzi iglastych, w pierwszej kolejności spółdzielniom produkcyjnym na budowę rusztowań do suszenia siana — w ścisłym z sobą porozumieniu.

Sprzedaż żerdzi na ten cel przeprowadzona być powinna na podstawie zaświadczeń zaopiniowanych przez Koła Gromadzkie ZSCh, a zatwierdzonych przez Prezydia GRN.

15. Wezwać wszystkie organizacje społeczne, a w szczególności ZSCh, ZMP i SP do jaknajbardziej czynnego współdziałania w całkowitym, terminowym i racjonalnym sprzęcie siana oraz w udzieleniu PGR niezbędnej pomocy w robociźnie ręcznej.

Zarządy Pow. ZMP i Kom. SP posiadające możliwości udzielenia większej pomocy od niezbędnej dla miejscowych zespołów PGR zgłoszą posiadaną nadwyżkę do wiadomości swych Zarządów Wojew. celem dokonania ew. przerzutów do powiatów deficytowych na wniosek odpowiednich Zarządów Okręgowych PGR.

16. Wezwać ZSCh do zmobilizowania jaknajszerszych mas chłopskich do powszechnego współzawodnictwa w przeprowadzeniu terminowego i szybkiego sprzętu i suszenia siana na rusztowaniach.

17. Zobowiązać Prezydia Pow. i Gm. Rad Narodowych do:

a) zorganizowania w oparciu o terenowe ogniwa ZSCh, pomocy sąsiedzkiej przy sprzęcie siana,

b) kontrolowania realizacji opracowanych i zatwierdzonych przez GRN gromadzkich planów pomocy sąsiedzkiej.

18. Zobowiązać Prezydia Pow. i Gm. Rad Narodowych oraz Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prez. WRN do odbywania w czasie trwania akcji sianokosów w środy i soboty każdego tygodnia wspólnych zebrań koordynacyjnych przedstawicieli ZSCh, ZMP, SP, PGR, POM i CRS (PZGS lub GS) celem usuwania wszelkich trudności związanych z zaopatrzeniem zespołów PGR w niezbędną siłę roboczą, z wykonaniem sianokosów przez przyjezdne grupy kośne oraz zorganizowaniem łąkarskich zespołów uprawowych i zagospodarowaniem przez nie odłogów łąkowych oraz koordynacji całości akcji sprzętu siana.

19. Zobowiązać Prezydia Pow. i Gm. Rad Narodowych do zorganizowania w porozumieniu z Komisjami Rolnictwa i Leśnictwa na czas trwania akcji sianokosów stałych ekip kontrolnych, które będą przeprowadzały systematyczną kontrolę przygotowań i przebiegu prac przy sprzęcie siana zwracając szczególną uwagę na:

a) stan przygotowań sprzętu technicznego SOM,

b) właściwe zorganizowanie i terminowe przeprowadzenie zebrań gromadzkich,

c) stan zaopatrzenia GS „Samopomoc Chłopska“ w kosy, osełki i t. p.,

d) stan organizacji i właściwe wykonanie pomocy sąsiedzkiej,

e) przeprowadzenie terminowego i całkowitego sprzętu siana z łąk i wszystkich terenów kośnych.

20. Zobowiązać Prezydia Pow. i Gm. Rad Narodowych do sporządzania i przekazywania sprawozdań z akcji sianokosów w myśl instrukcji Min. Rol. i R. R.

21. Zobowiązać Prezydia Pow. i Gm. Rad Narodowych by czuwały nad przebiegiem akcji sianokosów i powodowały niezwłoczne usuwanie wszelkich niedociągnięć w oparciu o działalność Komisji Rolnictwa i Leśnictwa i aktywny udział członków Rad Narodowych w omawianym zakresie.

22. Zobowiązać Prezydium PRN do omówienia sprzętu siana w 1951 r. na specjalnym posiedzeniu Prezydium, zaś Prezydia GRN do postawienia zagadnienia pełnego racjonalnego i terminowego sprzętu siana na porządku dziennym najbliższych sesji GRN.

Sekretarz Prezydium
Z. Brzezicki

Za Prezydium R. N.
M. Moczar, Przewodniczący

82

CENTRALNY URZĄD DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI
GPL-A-06-38/51/46.

ZARZĄDZENIE

PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z 2 maja 1951 r.

W sprawie zwolnień członków niektórych spółdzielni pracy od opłacania czynszu za najem lokali mieszkalnych w wysokości ustalonej w myśl art. 2 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36 poz. 259) w brzmieniu dekretu z dnia 25 października 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 50 poz. 383).

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 5 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o Centralnym Urzędzie Drobnej Wytwórczości (Dz. U. R. P. Nr 10 poz. 104), oraz § 2 ust. 1 pkt. 5 i § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 września 1948 r. w sprawie zwolnień i ulg w opłacaniu czynszu za najem lokali mieszkalnych oraz zwolnień od opłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej (Dz. U. R. P. Nr 49 poz. 347) zarządza się co następuje:

§ 1. Członkowie spółdzielni pracy, objętych wykazem załączonym do niniejszego zarządzenia, opłacają czynsz za najem lokali mieszkalnych w wysokości czynszu płatnego w miesiącu lipcu 1948 r.

§ 2. Osoby wymienione w § 1 korzystają ze zwolnień dopiero od chwili, gdy stały się członkami spółdzielni pracy stosownie do art. 19 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 232 z 1950 r.).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1948r.

Prezes Centralnego Urzędu Drobnej Wytw., **A. Żebrowski**

Załącznik
do Zarządzenia Prezesa C. U. D. W.
Znak: GP 1-A-06-38/51

Wykaz Spółdzielni pracy w województwie olsztyńskim, których członkowie są uprawnieni do płacenia czynszu w wysokości czynszu płatnego w m-cu lipcu 1948.

Statutowa nazwa spółdzielni, adres, przedmiot działalności, data powstania.

1. Spółdzielnia Pracy Spedycyjno—Transportowa Olsztyn, Al. Wojska Polskiego Nr 5, usługi spedycyjno-transportowe, 8. I. 1951 r.

2. Spółdzielnia Pracy Krawiecko-Czapnicza „Orzeł", Olsztyn, Grunwaldzka 43, usługi krawieckie, 16. I. 1951 r.

3. Spółdzielnia Pracy Wyrobów Drzewnych „Jedność", Lubawa, Zamkowa 13, produkcja wyrobów drzewnych, 16. I. 1951 r.

4. Spółdzielnia Pracy Krawiecko-Bieliźniarska „Jezioranka", Jeziorany, 1-go Maja 1, usługi krawieckie, 16. I. 1951 r.

5. Spółdzielnia Pracy Szewsko-Cholewkarska „Jutrzenka", Pasłęk, Kościuszki 19, usługi szewskie, 16. I. 1951 r.

6. Spółdzielnia Pracy Szewsko-Rymarska „Przełom", Braniewo, Bohat. Stalingradu 29, usługi szewsko-rymarskie, 16. I. 1951 r.

7. Spółdzielnia Pracy „Metalowiec", Lidzbark, Stare Miasto 22, prace z zakresu metalowego, 22. I. 1951 r.

8. Spółdzielnia Pracy Metalowej im. M. Buczka, Biała Piska, Warszawska 7, prace metalowe, 22.I.1951 r.

83

Olsztyn, 1. VI. 1951 r.

PREZYDIUM W.R.N. W OLSZTYNIE
Wydział Gosp. Kom. i Mieszk.
Nr G.K.M. Z-4/6/51

PISMO OKÓLNE

w sprawie rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w przedsiębiorstwach komunalnych.

Najważniejszym czynnikiem w działalności każdego przedsiębiorstwa jest proces pracy. Realizacja planu gospodarczego każdego przedsiębiorstwa uzależniona jest od przebiegu procesu pracy, a więc od wydajności pracy zatrudnionych w tym przedsiębiorstwie pracowników.

Wydajność pracy zależy od jej organizacji w przedsiębiorstwie, a w szczególności od właściwej obsady stanowisk roboczych, należytego wykorzystania przez każdego pracownika czasu roboczego, stosowania — wszędzie, gdzie to jest możliwe — norm pracy i wskaźników wydajności, ale przede wszystkim zależy od podstawy społecznej pracowników, a zwłaszcza ich udział w socjalistycznym współzawodnictwie pracy.

Dzięki rozwojowi ruchu współzawodnictwa pracy szereg przedsiębiorstw komunalnych ma poważne osiągnięcia w dziedzinie zwiększenia produkcji usług i obniżenia kosztów własnych.

Szczególnie duże osiągnięcia można zanotować w tych przedsiębiorstwach komunalnych, których kierownictwa potrafiły odpowiednio współpracować z zakładową organizacją związkową (radą zakładową) i z organizacją partyjną w propagowaniu współzawodnictwa i racjonalizacji oraz kierowaniu tym ruchem i wykorzystaniu inicjatywy pracowników i ich doświadczeń w usprawnieniu pracy.

Dotychczasowe spostrzeżenia wykazują jednak, że nie wszystkie wydziały gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydiów rad narodowych oraz nie wszyscy kierownicy przedsiębiorstw komunalnych przywiązują należytą wagę do rozwoju współzawodnictwa pracy.

Niektórzy kierownicy przedsiębiorstw komunalnych stoją na zupełnie błędnym stanowisku, że sprawa współzawodnictwa pracy jest wyłączną sprawą rad zakładowych i ich inicjatywy, że natomiast kierownicy przedsiębiorstw powinni tylko zapewnić radom zakładowym pomoc i poparcie ze strony administracji przedsiębiorstw na omawianym odcinku pracy. Stanowisko to jest błędne, choćby tylko dlatego, że kierownicy przedsiębiorstw są nie tylko organem kierowniczym przedsiębiorstw, ale jednocześnie są członkami załogi, którzy w związku z wykonywanymi funkcjami powinni być najbardziej uświadomieni i aktywni we wszystkich zbiorowych działaniach załogi i łącznie z całą załogą powinni prowadzić walkę o wykonanie i przekroczenie planu produkcyjnego przedsiębiorstwa. To też kierownicy przedsiębiorstw komunalnych mają obok rady zakładowej inicjatywę we wszystkich społecznych formach mobilizacji załogi, a więc i w zakresie współzawodnictwa pracy. Kierownictwo współzawodnictwem pracy należy do rady zakładowej, jako przedstawicielstwa pracowników, i kierownicy przedsiębiorstw nie mogą działać na tym odcinku pracy poza radą zakładową, ani też nie mogą krępować jej inicjatywy, jeżeli w pełnej mierze rada zakładowa ją przejawia i wykazuje pełną aktywność. Ale nawet i w takim przypadku kierownicy przedsiębiorstw komunalnych winni się do akcji tej włączyć osobiście, służyć jej całą swą pomocą i radami.

Mając na uwadze, że współzawodnictwo pracy — które zrodziło się wśród robotników z nowego stosunku do pracy w wyniku przemian społecznych w naszym Państwie — jest podstawowym czynnikiem w realizacji Planu 6-letniego, zobowiązuje się kierowników przedsiębiorstw komunalnych do ścisłego współdziałania z przedstawicielstwem związku zawodowego (radą zakładową) w organizowaniu współzawodnictwa pracy w kierowanych przez siebie przedsiębiorstwach.

W związku z powyższym Prezydium W. R. N. zarządza, aby kierownicy przedsiębiorstw:

1) Odbywali systematyczne narady z radami zakładowymi w sprawie rozwoju współzawodnictwa pracy, na których między innymi winny być omawiane sprawy:

a) wprowadzenie w życie instrukcji wydawanych przez Zarząd Główny Związku Zawodowego radom zakładowym w sprawie współzawodnictwa pracy, a zwłaszcza wprowadzenia nowych rodzajów i form współzawodnictwa dotychczas w danym przedsiębiorstwie nie stosowanych,

b) wykonania planu produkcyjnego (miesięcznego, kwartalnego, rocznego) przedsiębiorstwa i poszczególnych jego działów i określenia zadań wymagających mobilizacji pracowników do ich wykonania,

c) walki o obniżenie kosztów własnych i oszczędności w paliwie, energii, materiałach surowcowych i t. p.,

d) oceny zobowiązań podejmowanych przez pracowników współzawodniczących ze stanowiska ich przydatności dla realizacji zadań przedsiębiorstwa,

e) wydatkowania sum przeznaczonych na popieranie współzawodnictwa,

f) wyróżniania pracowników przodujących we współzawodnictwie.

Przedmiotem wszystkich — należycie przygotowanych narad wytwórczych w oddziałach i grupach, jak i narad ogólnozakładowych — winny być sprawy współzawodnictwa pracy, jego wyników, przy zastosowaniu krytyki i samokrytyki, trudności organizacyjne, techniczne i inne, wymagające usunięcia, oraz forma pomocy ze strony kierownictwa.

Narady ogólnozakładowe winny być zwołane przynajmniej raz na miesiąc z udziałem aktywu związkowego i politycznego, przodowników pracy oraz kierowników działów i majstrów, a w miarę potrzeby z udziałem całej załogi.

Na naradach wytwórczych należy zapoznawać pracowników poszczególnych działów z ich zadaniami wynikającymi z planu oraz ze sposobami osiągnięcia tych zadań z nadwyżką lub w skróconym czasie.

Znajomość bowiem zadań wynikających z planu gospodarczego przedsiębiorstwa pobudza pracowników do współzawodnictwa.

2) Znali dokładnie stan organizacji i wyniki współzawodnictwa pracy w przedsiębiorstwie, pomagali w usuwaniu wszelkich napotykanych przeszkód i trudności, wyprowadzali normy pracy w zakresie robót, na które normy zostały ustalone, albowiem praca akordowa, sprzyja rozwojowi współzawodnictwa pracy, pozwala bowiem na codzienne notowanie osiągniętych wyników, dając jednocześnie robotnikowi możność zwiększenia swych zarobków, oraz aby czuwali nad stworzeniem warunków organizacyjnych i technicznych, zapewniających prawidłowe stosowanie norm i należytą nad nimi kontrolę, wreszcie aby pamiętali, że wielką rolę mobilizacyjną spełniają tylko normy prawidłowe, aktualizowane i usprawniane w miarę zmian organizacyjnych i postępu technicznego.

3) Otaczali należytą opieką:

a) wynalazczość pracowniczą i racjonalizatorstwo, jako wyższą formę współzawodnictwa pracy,

b) przodowników pracy i racjonalizatorów produkcji, między innymi przez wysuwanie na bardziej odpowiedzialne stanowiska, przydzielanie mieszkań w pierwszej kolejności, udzielanie specjalnych nagród, kierowanie na wczasy i t. d.

4) Wyznaczyli pracownika odpowiedzialnego przed dyrekcją do prowadzenia akcji propagandowej wspólnie z komisją współzawodnictwa przy radzie zakładowej oraz do dokonywania obliczeń i prowadzenia statystyki w zakresie współzawodnictwa. Wyliczenia i dane statystyczne winny być udostępnione radzie zakładowej.

Przypomina się jednocześnie o obowiązku przesyłania przez każde przedsiębiorstwo za pośrednictwem prezydium właściwej rady narodowej (wydział gospodarki komunalnej i mieszkaniowej) sprawozdań z zakresu współzawodnictwa w/g ustalonych przez Ministerstwo Gospodarki Komunalnej wzorów.

O wykonaniu zobowiązań mających szczególnie doniosłe znaczenie dla gospodarki narodowej, należy składać Ministerstwu w drodze służbowej bezzwłocznie specjalne meldunki.

Przodowników pracy i racjonalizatorów należy przedstawiać do odznaczenia w terminach i w trybie określonym pismem okólnym Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 23. XI. 1950 r. Nr N. 1043/50.

Zwraca się wreszcie uwagę, że rodzaje i formy socjalistycznego współzawodnictwa pracy są nieograniczone. Obok współzawodnictwa o przedterminowe wykonanie robót, zwiększenie produkcji, lepszą jakość, oszczędność materiałów i t. d. mogą być podejmowane zobowiązania, których wartości materialnych dla przedsiębiorstwa nie da się wyliczyć, a które przynoszą korzyść społeczną, (np. o doprowadzenie do estetycznego wyglądu lub najlepszy stan sanitarny domów — pomiędzy administratorami i dozorcami domów).

Przystąpienie do współzawodnictwa oznacza podjęcie indywidualnie przez pracownika lub przez pracowników zespołu, działu czy przedsiębiorstwa konkretnego zobowiązania do wykonania.

Podjęte zobowiązania winny być wykonywane w określonym terminie.

Zobowiązania do bezpłatnej pracy w godzinach nadliczbowych lub w dni świąteczne nie powinny mieć miejsca.

Zobowiązania winny być wykonane przez intensywniejsze wykorzystanie dnia roboczego. Jeżeli zaś zachodzi konieczność pracy w godzinach nadliczbowych, praca taka może być zarządzona przez kierownictwo w granicach obowiązujących przepisów a czas przepracowany opłacony.

Prezydia Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych, Wydziały (Referaty) Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej:

1) dopilnują przestrzegania powyższych wytycznych w przedsiębiorstwach komunalnych,

2) nawiążą kontakt z ogniwem Związku Zawodowego celem zorganizowania współzawodnictwa międzyzakładowego,

3) złożą do Prezydium W. R. N. Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w nieprzekraczalnym terminie do 25 czerwca 1951 r. specjalne, krótkie sprawozdanie o rozwoju ruchu współzawodnictwa w podległych przedsiębiorstwach w/g stanu na dzień 15 czerwca 1951 r. z wyszczególnieniem, w jakich przedsiębiorstwach współzawodnictwo nie zostało jeszcze wprowadzone i z jakich przyczyn.

Za Prezydium R.N. **J. Malewski**, Z-ca Przewodniczącego

CZĘŚĆ II

KOMUNIKAT

o utworzeniu w Olsztynie Oddziału Dyrekcji Budowy Osiedli Robotniczych w Gdańsku.

Dyrekcja Budowy Osiedli Robotniczych w Gdańsku zawiadamia, że na podstawie pisma Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 15. III. 51 G.M. 1172/51,—Zarządzeniem Nr 7 z dn. 7. IV. 51 r. D.B.O.R. w Gdańsku został utworzony Oddział Dyrekcji w Olsztynie pod nazwą: Dyrekcja Budowy Osiedli Robotniczych w Gdańsku — Oddział w Olsztynie z obszarem działalności obejmującym teren województwa olsztyńskiego. Siedzibą Oddziału jest budynek Prezydium Woj. Rady Narodowej w Olsztynie, ul. Szrejbera 11 pokój 316.

Rzeczowym zakresem działalności Oddział obejmuje sprawy byłych: Zespołu Inspektorów Nadzoru przy C.B.P.A. i B. w Olsztynie i Wojewódzkiego Inspektora Z.O.R. w Olsztynie, które ulegają likwidacji.

DYREKCJA
BUDOWY OSIEDLI ROBOTNICZYCH W GDAŃSKU

Zgłoszono celem unieważnienia, zgubienie wzgl. skradzenie następujących dokumentów:

110. Ślusarski Józef, Szpetyny, Książ. wojsk. Nr 0091023 wyd. przez R. K. U. Lidzbark.

121. Zielińska Greta, Jeruty Duże, tymcz. dowód Obyw. i akt nadania wyd. przez Urząd Ziemski w Szczytnie.

130. Wojskowe Przedsiębiorstwo Budowlane Olsztyn, zaświadczenie rej. samochodu Nr A-80140 wyd. przez Urząd Samochodowy w W-wie.

122. Krupa Piotr, Worszynen, gm. Kandyty, książka inwalidzka wyd. przez Starostwo Powiatowe w Przemyślu w roku 1932.

377. Buczko Anna, Trosiny, tymcz. dowód osobisty wyd. wyd. przez gm. w Sępopolu.

118. Glibowska Agnieszka, Wokole, karta meldunkowa Nr XI-7377 wyd. przez Gm. Radę Narod. w Górowie Ił.

95. Rawinis Irena, Popioły, karta rowerowa Nr 45/49 wyd. przez gm. Budry.

115. Żukowski Antoni, sołtys gromady Radosze, pieczątka sołecka podłużna o brzmieniu: Gromada Radosze — sołtys — gmina Barciany, pow. Kętrzyńskiego.

123. Zjedn. Energ. Okręgu Mazurskiego w Olsztynie, dowód rejestr. samochodu Nr A-36827.

Redakcja i Administracja: Olsztyn, ul. Kopernika 48 — Prez. W. R. N. — Wydz. Ogólny, tel. 14-81

Ceny ogłoszeń: o zagubieniu dokumentów najmniejsze ogłoszenie — 9 zł (wraz z dokumentem dowodowym), ogłoszenie drobne do 100 wyrazów — 0,90 zł za wyraz, ogłoszenie większe — strona 240 zł, ½ strony — 165 zł, ¼ strony — 90 zł, ⅛ strony — 60 zł. Tabelaryczne i cyfrowe o 50% drożej. Prenumerata roczna 45 zł, półroczna 24 zł, kwart. 15 zł. Należność za prenumeratę i ogłoszenia płatna z góry na konto Dziennika Urzędowego Wojew. Rady. Narod. w Olsztynie. Narodowy Bank Polski Olsztyn Nr B-424-507.

POJEDYŃCZY EGZEMPLARZ 2,40 ZŁ.

ODBIORCA:

O.Z.G. (1000) Lz. 920 14. VI. 51 Z-2-41512